

på afvænning og afgiftning, for alt for mange narkomaner har været udsat for noget, som kaldes behandling, som simpelt hen bare var afgiftning eller afvænning.

Når jeg siger behandling, så mener jeg afvænning, behandling og udsusning, og det kan tage år, og det kan tage 2 år, og det kan tage 3 år, og det er noget, som koster noget, men i det lange løb og samfundsøkonomisk vil det virkelig kunne betale sig alligevel, hvis vi skal snakke om penge i den her forbindelse. Men den kvinde skal ligesom alle de mange andre narkomaner, der har været igennem nogle fortvivlende, hvad man kalder behandlinger, have en ordentlig behandling, og det er det, vi skal blive bedre til i Danmark.

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg er da fuldstændig enig med fru Tove Videbæk i, at det er tilsluttet, at der skal være en behandling, der hjælper, og som ikke kun sigter på afvænning. Men der ligger jo også i, at man laver et heroinforsøg, at man jo ikke kun skal gøre det for afvænnings skyld eller for vedligeholdelsens skyld, men at man skal gøre det sammen med en massiv social indsats for at få narkomaner til at blive en del af samfundet igen, lære dem det, for nogle af dem har jo aldrig nogen sinde haft familie eller venner eller nogen, der kunne fortælle dem umiddelbart, hvordan man opfører sig som ikkekriminal, og hvordan man lever et liv uden stoffer.

Det er hårdt slid, det er jeg fuldstændig enig i, men der blev ikke svaret på mit spørgsmål: Er det i fru Tove Videbæks øjne nedværdigende, at mennesker, der har været tidligere narkomaner, i dag lever et familieliv med fast arbejde, men stadig er på metadon, måske på tiende år eller femtende år? Er det nedværdigende i Kristeligt Folkepartis øjne?

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Fru Sophie Hæstorp Andersen siger, at vi sammen med heroinen skal gøre en massiv social indsats på det her område, og det er jeg helt enig i, det med den massive sociale indsats, men hvorfor i alverden kan vi dog ikke gøre det uden heroinen? Lad os dog gøre det i det behandlingssystem, som vi har nu. Det er det, vi virkelig mangler, det er det, som narkomanerne efter-spørger, det er det, som alle rapporter siger er det, der lykkes rundtomkring i de forskellige

forsøgsområder, nemlig den massive sociale indsats, den psykosociale behandling. Det er det, vi skal til, og vi skal nemlig være med til at resocialisere.

Jeg er helt enig med fru Sophie Hæstorp Andersen i det her med, at narkomanerne skal lære, hvordan man lever et liv uden stoffer osv. Jeg kan til fru Sophie Hæstorp Andersen sige, at jeg selv har levet daglig sammen med en hel masse narkomaner, så jeg ved en lille smule om, hvad der skal til, og hvilket arbejde det er, og jeg mener bestemt ikke, at det er nedværdigende at være på metadon på tiende år, men jeg ved, at narkomanernes håb er at blive stoffri, og de ser på sig selv, som at det er nedværdigende, og de vil gerne ud og være fri.

Kl. 20.20

Formanden:

Ja tak. Så er det hr. Villy Søvnald som ordfører for forslagsstillerne.

Villy Søvnald (SF):

Det her er jo en debat, der trækker mange følelser frem, fordi vi et eller andet sted er meget tæt på nogle etiske diskussioner og nogle vanskelige spørgsmål. Det synes jeg også har karakteriseret debatten i dag.

Jeg havde sådan set håbet, at de, synes jeg, helt uimodståeligt overbevisende argumenter fra det hollandske forsøg havde gjort større indtryk, end tilfældet er. Jeg tror også, at de gør det. Jeg tror måske i virkeligheden, at de skal have lidt mere tid til at leje sig.

Jeg synes, at det er svært at afvise konklusioner, der i øvrigt bekræfter de schweiziske konklusioner, som man så har angrebet for ikke at være videnskabelige nok. Men tendensen er den samme: De her mennesker får det sundhedsmæssigt bedre, deres helbredsforhold forbedres dramatisk, de får bedre sociale forhold, og kriminaliteten falder. Det er ubestrideligt også i det forsøg, der ligger nu.

Det synes jeg er mange gevinster at sige nej til over for mennesker, der lever så elendigt et liv, som de dårligst stillede af misbrugerne gør.

Jeg synes også, at der er grund til at sige, hvor vi er enige i narkodebatten, for vi kommer jo tit til at diskutere de punkter, hvor vi har forskellig holdning. Vi er enige i, at man skal advare og advare og advare. Når så folk alligevel beruser sig, som de har gjort i enhver kultur, så skal vi behandle og behandle og behandle. Der har vist ikke været nogen, der har været mere drivende i